

خدیجه کبری (س) بانوی ناشناخته / فضائل حضرت خدیجه در کلام نبی (ص)

چه شانی بالاتر از گف بودن با محمد امین برای زندگی مشترک. خدیجه (س) بانویی است که لیاقت مادری فاطمه (س) را در خویش به رخ تمامی زنان عالم کشیده و خود را نشاندار به مادری تمامی ائمه منتخب الهی نمود.

چه شانی بالاتر از گف بودن با محمد امین برای زندگی مشترک. خدیجه (س) بانویی است که لیاقت مادری فاطمه (س) را در خویش به رخ تمامی زنان عالم کشیده و خود را نشاندار به مادری تمامی ائمه منتخب الهی نمود. دهم ماه رمضان سال دهم بعد از بعثت، حضرت خدیجه کبری (س)، همسر عظیم الشأن و والامقام پیامبر خاتم (ص) دیده از جهان فروبست و آن سال را که مقارن با رحلت حضرت ابوطالب (ع) نیز بود را، بنام "عام الحزن" در تاریخ اسلام با خاطره ای تلخ ماندگار ساخت.

حضرت خدیجه (س) به عنوان همسر پیامبر خاتم (ص) که 25 سال زندگی در جوار آن دردانه عالم خلقت را درک کرد، به عنوان نخستین بانوی مسلمان، دومین ایمان آورده به نبی خاتم (ص)، همراه و همیار پیامبر اعظم (ص) در راه تبلیغ و نشر آیین اسلام و به عنوان مادر یگانه هستی، حضرت زهرا (س) دارای مقامی بسیار والا و شانی عظیم است که متأسفانه صفحات تاریخ اسلام نه تنها حق آنرا ادا نکرده، بلکه جفاهای بسیاری را نیز در این باب متوجه آن بانوی بزرگوار نموده است. تاریخی که به خاطر کم کاری محققان (مخصوصاً محققین عالم تشیع)، متأسفانه دستاویز بسیاری از تحریفات و اسرائیلیات گشته و راه سوء استفاده را در امر منحرف سازی اذهان و تحریف حقایق، بر روی بدخواهان و کینه ورزان دین اسلام باز گذاشته است.

خدیجه (س) کیست؟ آیا همان زنی است که سن و سالش مهمترین نظرگاه تحقیق محققان می باشد؟! آیا همان زنی است که فقط اموالش بایستی در تاریخ جلوه گری کند؟! آیا همان بانویی است که ورقه بن نوفل مسیحی را، عالم تر و داناتر از نبی الهی در راه اثبات نبوت حضرت محمد (ص) می داند؟! آیا همان همسری است که پیامبر (ص) را متوجه قهر الهی کرده و نبی خاتم (ص) را، به حدسی و گمانی در غمی افزون از باب انقطاع وحی مبتلا می سازد؟ آیا خدیجه (س) همان زن کهنسالی است که زیبایی و شمائل محمد امین، او را عاشق خویش ساخته و به همین دلیل اموال خویش را نثار معشوق خویش می نماید؟! و چه بس جفایی است تاریخ و چه بسیار کم کار وقاصرند تاریخ نگاران، در حق این بانوی بانوان.

اگر تاریخ چنین نگارد و مدافعی برنخواسته و دفاعی جانانه در قبال مقام آن بانوی بی همتا ننماید، ساخته شدن فیلمهای موهن و نوشته شدن کتابهای شیطانی و مملو از اسرائیلیات را، محکوم نمودن بی معنی می نماید. بهتر آن است که قبل از منتظر شدن برای حضور در راهپیمایی های محکوم نمودن چنین توطئه هایی، به خویشستن بازنگریسته و از کم کاری عالمان و آگاهان فریاد سر داده و از قصور خویش در رشد شعوری و شوری در این باب، ناله نماییم، شاید که موثر افتد و به خواب رفته گانی از خواب غفلت برخیزند.

حضرت خدیجه (س) که بود؟

- بانوی بزرگواری که از پدر و مادری نجیب و بزرگوار در مکه دیده به جهان گشود.
 - در زمان جاهلیت عرب که جهل و نادانی و فساد غوغا می کرد، به "الطاهره- امراه القریش- بانوی عاقل و مبارکه و سیده زنان" معروف بود.
 - تاریخ نگاران ایشان را به عقل و زیرکی و وقار و حق طلبی ستوده اند.
 - شهرت ایشان در داشتن روحیه و شم اقتصادی بالا در تاریخ پراوازه است.
 - دیانت و عفت از خصوصیات آن بانوی بانوان بوده است.
 - و چه شانی بالاتر از گف بودن با محمد امین برای زندگی مشترک.
 - و چه شانی بالاتر از مادر فرزندان نبی خاتم (ص) بودن.
 - و چه شانی بالاتر از 25 سال زندگی مشترک با پیامبر اسلام (ص) به عنوان عزیزترین کس و تنها همسر.
 - اوست نخستین زن مسلمان.
 - اوست دومین سبقت گیرنده در ایمان به نبی خاتم (ص) بدون لحظه ای درنگ.
 - اوست سومین عضو نخستین نماز جماعت تاریخ اسلام در کنار نبی و ولی.
 - و خدیجه (س) کسی است که جان و مال خویش را فدای دین الهی نموده و ایمان خویش را در زبان و عمل به اثبات رسانده است.
 - ایشان همان بزرگواری است که حامل نور فاطمه (س) گشته و افتخار مادری آن دُرّ بی همتای هستی را مفتخر گردید.
 - ایشان همان درس آموز نمونه مکتب نبی (ص) بود که ولایت ولی را پذیرفته و به آن اقرار نمود.
 - و ایشان همان گوهری بود که پیامبر اسلام (ص) تا پایان عمر خویش به یادش، مشکلات را فراموش کرده و دل خویش را تسکین می داد.
- آری تاریخ گواهی می دهد که:

پیامبر(ص) وعده بهشت را به آن بانوی بزرگوار داده است.

پیامبر(ص) همسری خویش در آخرت را پاداش تلاشهای آن همسر باوفا دانسته است.

پیامبر خاتم(ص) ایشان را جزو چهار زنی که به کمال رسیده اند برشمرده است (آسیه، مریم، خدیجه، فاطمه(س)).

پیامبر(ص) ایشان را در بین افضل زنان بهشتی به عنوان نخستین زن نامبرده است. (خدیجه، فاطمه (س)، مریم، آسیه).

پیامبر(ص) ثروت ایشان را سودمندترین ثروتها برای ترویج اسلام معرفی می کنند.

پیامبر اعظم(ص) در هنگام رحلت آن بانوی بانوان، رضایت کامل خویش از ایشان را ابراز داشته و آن بزرگوار را در لباس خویش (و به نقلی در پارچه ای فرستاده شده از طرف خداوند) تکفین نموده است.

تاریخ گواهی می دهد که جبرئیل سلام رسان الهی به خدیجه(س) بوده است.

سه سال قبل از واقعه هجرت نبی(ص) و آغاز دوران شوکت و عظمت اسلام در مدینه، آن بانوی والامقام که نقشی بی بدیل در ترویج و نشر دین برعهده داشت و همسری بی مانند برای رسول الهی(ص) بود جان را به خالق بی همتا تسلیم کرده و در گورستان مکه در "حجون" آرمید.

خدیجه(س) به عنوان نخستین بانوی مسلمان الگویی بی نظیر در آغازین سالهای بعثت نبی(ص) برای سایر زنان ایمان آورده به اسلام بود. ملجاء و پناهگاهی تسکین بخش برای نبی(ص) در مقابل تمامی مشکلات و آزار و اذیتهای مشرکان، همراه و همیاری بی مانند در راه استقرار و نشر اسلام که تمام زندگی خویش را فدای آیین آخرین الهی نموده و در 10 سال درک مسلمانی و نبوت نبی(ص) یارشاطر بود نه بار خاطر.

خدیجه(س) بانویی که خانه اش محل دعوت گشت و مورد هجمه بدخواهان.

بانویی که ناز و تنعم را با فرمانبری از نبی(ص) و تحمل مشکلات معامله کرد.

بانویی که لیاقت مادری فاطمه(س) را در خویش به رخ تمامی زنان عالم کشیده و خود را نشاندار به مادری تمامی ائمه منتخب الهی نمود.

پیامبر(ص) در جواب یکی از زنان حسود خویش که به مقام خدیجه(س) و ذکر مداوم فضایل او از طرف نبی خاتم(ص) با لحنی زشت و ناپسند اعتراض کرده بود چنین فرمودند: "هرگز خداوند نیکوتر از او(خدیجه) را به من عوض نداده است. زیرا هنگامی که همه مردم منکر رسالت بودند، خدیجه بود که به من ایمان آورد و در آنوقت که دروغگویم می پنداشتند خدیجه بود که مرا تصدیق کرد و آن زمان که مردم مرا در مضیقه مال گذاشته بودند هم خدیجه بود که مرا شریک دارایی بی حسابش گردانید و در حالی که خداوند مرا از زنان دیگر بی بهره کرده بود خدیجه به من فرزندان ارزانی داشت."

چه زیباست ترتیبی که فضایل خدیجه(س) در کلام نبی(ص) یافته است که ثروت و مال خدیجه (س) مطمئناً ارزشمند است اما نه ارزشمندتر از ایمان آوردن او و تصدیق نبی(ص) از طرف او.

سخن آخر اینکه: دهم ماه مبارک رمضان، فرصتی است جهت عرض ارادت خدمت آن بانوی بانوان که یکی از چهار بانوی برتر دنیا و بهشت برین است و به صراحت بگوییم که بسیار برتر از مادران بزرگوار انبیاء و ائمه و حضرات والامقامی همچون زینب کبری(س)، رقیه (س) و ام البنین(س) و امثالهم می باشد.

شاید جفا در حق مادر فاطمه زهرا(س) از طرف ما شیعیان که قاصریم از باب برنامه های شعوری و شوری در این باب، کمتر از جفای برخی مبغضان و کج اندیشان که مقام آن بانوی بی همتا را به خاطر جلوه دادن برخی دیگر از زنان پیامبر و یا به خاطر فراموشاندن نام علی و زهرا(س) روا می دارند، کمتر نباشد. و ای کاش حق آن بانوی بهشتی ناشناخته را ادا کنیم.

*جواد عبدل زاده، محقق و نویسنده